

שבענו מטובך.

(1) ספר בראשית פרק כה

(ז) וְאֵלֶּה יְמֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָיָה מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים:

(ח) וַיָּגֹעַ וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבַע וַיֵּאֱסֹף אֶל עַמּוּיוֹ:

(5-7) רמב"ן על בראשית פרק כה פסוק ח

(ח) זקן ושבע. שראה כל משאלות לבו ושבע כל טובה, וכן ושבע ימים (להלן לה כט), ששבעה נפשו בימים, ולא יתאוה שיחדשו בו הימים דבר, וכענין שנאמר בדוד וימת בשיבה טובה שבע ימים ועושר וכבוד (דהי"א כט כח). והוא ספור חסדי השם בצדיקים, ומדה טובה בהם שלא יתאוו במותרות, כענין שנאמר בהם תאות לבו נתת לו (תהלים כא ג), ולא כמו שנאמר בשאר האנשים אוהב כסף לא ישבע כסף (קהלת ה ט), ואמרו בו (קהלת רבה א יג) אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותיו בידו, יש בידו מנה מתאוה מאתים, השיגה ידו למאתים מתאוה לעשות ארבע מאות, שנאמר אוהב כסף לא ישבע כסף:

ובבראשית רבה (סב ב) אמרו הקב"ה מראה להם לצדיקים מתן שכרן שהוא עתיד ליתן להם לעולם הבא, ונפשם שבעה והם ישנים. נתעוררו החכמים בזה ופירשו הכתוב שאומר "ושבע" במראה הזו:

(37) ספר באר מים חיים פרשת חיי שרה - פרק כה

זקן ושבע. יבואר על דרך אומרם ז"ל (תענית ה' ע"ב) ויהי כי זקן שמואל (שמואל-א ח', א') עדיין לא סיב כל כך מה עשה הקב"ה קפץ עליו זקנה, וכאן הנה הקב"ה רצה להשביע את אברהם אוהבו בזקנה ושיבה להיות שבע ימים במותו שיראו כל הבריות כי כן הוא עושה לאוהביו, ואכן כי היה מוכרח למות ה' שנים קודם מילוי שנותיו בשיבתו עבור עשו ונמצא שהיה שיחה בפי הבריות שאינו משביע אוהביו בשיבה טובה מה עשה הקב"ה הקפיץ עליו זקנה ושיבה כמו אם היה חי כל הק"פ שנים הראויין לו, ולזה אמר זקן ושבע שהיה נראה לכל כאילו הוא שבע בזקנה ומלאו ימיו ושנותיו:

(6) זוהר חלק א דף קכט/א

ואברהם זקן בא בימים ויהו"ה ברך את אברהם בכל, רבי יהודה פתח (תהלים סה ה) אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך, האי קרא אתמר אבל זכאה הוא בר נש דאורחוי אתכשרן קמי קב"ה, ואיהו אתרעי ביה לקרבא ליה לגביה, תא חזי אברהם אתקריב לגביה, ותיאובתיה דיליה הוה כל יומי בהאי, ולא אתקריב אברהם ביומא חד או בזמנא חדא, אלא עובדוי קריבו ליה בכל יומי מדרגא לדרגא עד דאסתלק בדרגוי כד הוה סיב, ועאל בדרגין עלאין כדקא חזי, דכתיב ואברהם זקן, וכדין בא בימים, באינון יומין עלאין באינון יומין ידיעאן ברזא דמהימנותא, ויהו"ה ברך את אברהם בכל דמתמן נפקין כל ברכאן וכל טיבו. זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, ברגעא חדא,

(5) ספר משיבת נפש אות - קיח

ועל כן צריכין לחזק את עצמו בכל יום ויום כפי אותו היום, ואם לפעמים משתטחים כנגדו מאד עד שאי אפשר לו בשום אופן להתפלל כראוי, אף על פי כן צריך לידע ולהאמין, שגם היום הזה הוא יום והוא מגוי וספור בימי חייו, ועל כן אם אי אפשר לו בשום אופן להתפלל כראוי באותו היום ישתדל לעשות בו עבודה אחרת, לומר שאר תחנונות ובקשות בכונה ושיחה בינו לבין קונו או ללמד יותר או לעסק במצוות וגמילות חסדים. כי רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וברוך השם יש לנו במה להחיות עצמנו בכל יום בכמה מיני למודי התורה הקדושה ובכמה מיני מצוות וכו'. והעקר שישתדל שלא יטעה, חס ושלום, שהיום הזה בטל והולך, כי צריך לחשב בכל יום שאין לו כי אם אותו היום לבד בבחינת היום אם בקולו תשמעו.